

La nova cara de l'extrema dreta

En els darrers anys, el panorama polític nord-català s'ha eixamplat amb l'arribada de la nova formació d'extrema dreta, el Mouvement National Républicain (MNR). Aquesta formació, nascuda de l'escissió del Front National (FN), és dirigida a la Catalunya del Nord per José Péruga, que pensa utilitzar la identitat catalana en clau d'exclusió. Aquest article va guanyar el Premi de Periodisme Catalunya Nord d'EL TEMPS.

El desembre del 1998, el Front National (FN) es va partir per la meitat arran d'una llarga guerra interna. Els joves caps van ser exclosos del partit per "mancament repetitiu a la disciplina del moviment nacional", llavors van crear, amb Bruno Mégret, un nou partit amb grans ambicions, el Mouvement National Républicain (MNR).

Amb aquesta nova eina, Mégret vol desplaçar l'extrema dreta cap a una dreta extrema amb el model d'una "aliança nacional 'a la italiana'" i fer que per fi les seves idees accedeixin al poder. Des de llavors, per aconseguir-ho, l'MNR ha anat introduint una nova estratègia política i un nou marc ideològic que pretén ser més "pragmàtic".

Els caps exclosos de l'FN criticaven un moviment que consideraven massa xovinista i jacobí. També li retreien de ser portat per un populisme massa francofrancès, en un època en què els temes de la immigració i de la seguretat —base ideològica de l'extrema dreta francesa des dels inicis dels anys vuitanta— es discuteixen a àmbit europeu. Segons ells, era necessària una nova visió eu-

José Péruga, nascut a Puçol el 1955, és el líder dels mégretistes a Catalunya del Nord.

ropea, que prioritzés la salvació de la civilització occidental enfront d'una "islamització de les diferents cultures occidentals".

Aquestes noves orientacions polítiques són inspirades directament de les reflexions del Club de l'Horloge i del grup GRECE (Groupe de Recherches et d'Études pour la Civilisation Européenne), nucli dur de la nova dreta creat el

1967, que des dels anys setanta oposen el nacionalisme francès a l'aspiració mítica d'una gran Europa, i proposen com a alternativa al catolicisme tradicional una mena de neopaganisme.

Del programa del Renouveau, que proposa l'MNR, el primer punt consisteix a "salvar la identitat francesa confrontada amb una mundialització que provoca la immigració, la islamització i l'americanització. L'MNR defensa la nostra identitat francesa i europea així com de les nostres províncies. L'MNR proposa de retrobar les nostres arrels i de protegir les nostres tradicions".

La lluita identitària. José Péruga, nou líder de l'MNR per Catalunya del Nord, va ser uns dels principals impulsors de la transformació de l'extrema dreta a l'estat francès. Ell va ser el primer exclòs del Front Nacional per haver estat portaveu públic dels *mégretistes* durant la guerra interna. Péruga justifica el que anomena la nova lluita identitària i les conseqüències que podria tenir per a Catalunya del Nord: "Estic a favor d'una Europa identitària. Catalunya serà sempre Catalunya, ja que els estats desapareixeran per deixar espai a les identitats de província. Els estats són construccions artificials a la inversa de les civilitzacions que tenen fronteres naturals. Jo estic a favor de l'ensenyament de les llengües i de les cultures regionals perquè avui dia qualsevol immigrant pot obtenir documentació francesa. Tothom pot pretendre ser francès. Però gràcies al manteniment de les identitats de província i a llur llengua es dificultarà la integració dels nous vinguts. No tothom podrà dir 'sóc bretó, o sóc català...' Sols el fet regional salvarà la civilització europea, per això cal preservar-lo, perquè també salvarà França." Aquestes teories que situen les identitats al centre del debat electoral es troben recollides a la revista *Terre et Peuple*, de l'ideòleg Pierre Vial, que predica una "Europa federal i etnocentrada basada en les regions".

En un número d'aquesta revista es troba un article que firma José Péruga, i que homenatja els "europeus coratjosos" de la població andalusa d'El Ejido, on va expressar-se un brot racista el fe-

**José Péruga:
"Fa uns anys, vaig
cantar davant
de la meva mare
'Cara el Sol',
ella es va aixecar
i es va posar a
cantar amb mi...
Vaig plorar
d'emoció i des
d'aquell moment
he entès que
la meva lluita
era bona"**

brer del 2000. Segons Péruga, seguint l'exemple de la gent d'El Ejido, "caldrà, un dia, organitzar una armada civil per tornar a fer una *Reconquista*, ja que ens dirigim cap a una guerra ètnica provocada per la incompetència dels dirigents europeus a gestionar la immigració". Quan Péruga usa en castellà la paraula *Reconquista*, sembla expressar la seva admiració i passió pels actes dels seus avantpassats.

José Vicente Péruga i Ballester. El nou dirigent de l'MNR català va néixer fa quaranta-sis anys a Puçol (Horta), on va viure fins als quatre anys, fins que la seva família va haver d'emigrar per raons econòmiques.

Péruga va demanar finalment la ciutadania francesa el 1991, després de dos anys de militància a l'FN, i justifica de seguida aquesta naturalització tardanera: "Sempre m'he sentit francès, fins i tot quan a escola em titllaven d'espanyol de merda... Fa poc que sóc francès de papers, però feia temps que la sang que em rajava pel cos era blava, blanca

i vermella. Quan torno al País Valencià no em considero a casa, no parlo bé el castellà i menys encara el valencià... A més, també, a Puçol em diuen 'el francès'..."

A primera vista, el compromís polític de Péruga sembla paradoxal. Però no és cap casualitat, segons la particular teoria de l'assagista occità Robert Lafont. "Napoleó, el gran imperialista francès, era cors; Hitler, el socialnacionalista alemany, era austríac; Stalin, el gran russificador era georgià, el generalíssim Franco era gallec, i el líder de l'extrema dreta francesa, Jean Marie Le Pen, és bretó...". Tal com conclou Lafont, "darrere de cada dictador hi ha un nen que va patir la seva diferència o que es va avergonyir pels seus orígens...".

Aquest procés és característic de l'educació escolar francesa que ha conservat un model assimilacionista del segle XIX que "afrancesa per inclinació dels orígens", segons l'historiadora Suzanne Citron. L'escola francesa és sempre *ferriste*, terme que ve de Jules Ferry, que va instaurar l'escola obligatòria pública i laica (1880) amb un projecte educatiu unitarista en què la religió de la pàtria tenia un espai essencial, ja que havia de permetre la fusió entre l'estat i la nació. Fa vint anys Valéry Giscard d'Estaing, president de la República Francesa, encara justificava aquest *ferrisme*: "El sistema educatiu del segle passat assegurava la unitat cultural de França; avui dia, França ha deixat de tenir una cultura comuna. Una de les grans tasques futures serà que el sistema educatiu torni als francesos llur unitat cultural." Aquesta política educativa unitarista segueix un procés identitàri que tradueix Edgar Morin, en el seu llibre *Penser l'Europe* (Gallimard, 1987): "L'Estat Nació es transforma en una comunitat mítica que incorpora en si mateixa la intensitat i la prioritat de la relació familiar mare-pare-infant. La Nació és feminitzada en Mare nodrissa. L'Estat és paternalitzat, en la seva Autoritat sempre justificada. [...] La fusió sacralitzada del Matern i del Patern es manifesta en el nom mateix de la Pàtria. [...] La religió de l'Estat-Nació és una substància matripatriòtica. [...] Això és el que dona a l'Estat Nació la conjunció

QUESTIONNAIRE DE VOTE

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
MAYORAL MUNICIPAL DE PERPIGNAN - 11 MARS 2001

PERPIGNAN SÉCURITÉ MOINS D'IMMIGRATION

1. José PERUGA

46 ans, Marié, 3 enfants, Artisan carrelleur
Secrétaire départemental des Pyrénées-Orientales du MSR
Président de l'Association des Français d'origine espagnole

1. Roger CHABAT	20. Hélène STRECH	39. André BERTÉ
2. Claude BOUTY	21. Christian BARRÈRE	40. Claudine FERRARI
3. Bernard BOUTY	22. Béatrice BOYER	41. Sophie GUYOTTE
4. Bernard BOYER	23. Raphaël BOULARD	42. Hervé HOUSSON
5. Bernard BOYER	24. Alain BOURG	43. Marcel DESSAC
6. Bernard BOYER	25. Pierre LARROU	44. René FLORE
7. Pierre BOYER	26. Alain DELBI	45. Claude BASSAL
8. Michel BOYER	27. Olivier FRANCOIS	46. Sophie MARIANO
9. José BARRÉ	28. Lucienne FERRARI	47. Eugène CÉLÉSTINO
10. Raphaël BOULARD	29. Eugène ALZIRA	48. Maurice LOPÈS
11. Christian PPI	30. Benoît ALZIRA	49. René PERDU
12. Raymond SIBONIERE	31. Jean-Louis CHASTAIN	50. Jacques GIBAUD
13. Raymond SIBONIERE	32. Jean-Paul MARIANO	51. Michel LOPÈS
14. Jean-Marie BARRÉ	33. Nicole CHASTAIN	52. Jacques BOUTILLAC
15. René BARRÉ	34. Maryline HOUSSON	53. Raphaël BOUOT-LONGUE
16. René BARRÉ	35. Antoine MARIANO	54. Antoinette PERUGA
17. René BARRÉ	36. Xavier BARRÉ	55. Peter BARRÉ
18. Jean-Paul BARRÉ	37. Daniel BARRÉ	

avec la soutien du

MNR

Mouvement national républicain

Nez être votable, se balloter ne doit pas empêcher ni retarder le scrutin

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE ÉLECTIONS MUNICIPALES DE PERPIGNAN - 11 ET 18 MARS 2001

PERPIGNAN SÉCURITÉ MOINS D'IMMIGRATION

TOUT LE MORA!
(c'est-à-dire le dehors)

France que nous ne sommes pas de définir.
France que la morale nous ne pouvons pas concevoir
France que nous avons depuis toujours.
France que nous sommes nombreux aujourd'hui à le dire,
BASTA YA!
(c'est suffit)

Perpignan et Perpignan, je ne présente pas seulement un
jeu d'alternance mais une véritable révolution
politique et sociale, de la jeunesse locale et de l'Europe
appartient au parti le républicain.

Il n'y a pas de sécurité sans l'Europe, sans
la sécurité et sans la sécurité sans l'Europe.
Il n'y a pas de sécurité sans l'Europe
et sans la sécurité sans l'Europe.

Avec nous
TOUT LE MORA

- RÉTABLIR LA SÉCURITÉ
- BAISSER LES IMPÔTS
- DIMINUER L'IMMIGRATION
- RETROUVER LA QUALITÉ DE VIE

José PERUGA

VOTEZ PERUGA

avec la soutien du

MNR

Mouvement national républicain

MNR MEGRET

La nouvelle force pour les Français d'abord

Cartells de propaganda electoral de José Péruga, usats en la darrera campanya. En els darrers comicis municipals el Mouvement National Républicain de Péruga només va obtenir un 4% dels sufragis.

d'una formidable puixança mitoreligiosa. [...] A partir d'aquest moment, l'individu troba el fonament de la seva identitat dins la filiació mitològica real a la seva nació. Aquesta identitat, fixada dins d'una Terra-Mare, es nodreix d'una història molt rica en desgràcies i glòries, que procuren patiments i plaers mimètics sobredeterminants: la identificació a la Pàtria."

Aquesta identificació és portada al seu paroxisme quan els subjectes són de cultura estrangera; avergonyits per un sistema que no afavoreix la diversitat cultural, es revesteixen en més potència del "mite nacional" i superen així llur vergonya primera i esdevenen ultranacionalistes.

José Péruga, per exemple, explica que el responsable departamental que el va fer entrar a l'FN el 1989 es deia Pierre Dominguez, en un període en què la direcció del partit extremista per la regió Llenguadoc i Rosselló era assumida per Jean Claude Martinez.

Quan es parla de la seva integració, Jose Péruga contesta: "Per a la meva fa-

mília va ser una integració fàcil, ja que la nostra diferència no es veia al nostre rostre, érem europeus, per als magribins és diferent..." En dir això el secretari departamental de l'MNR prova de controlar les seves paraules i sobretot de no pronunciar la paraula raça, i utilitza sempre com a sinònims les paraules civilització, cultura i ètnia.

També diu que són els seus pares els que van legitimar la seva "lluita per salvar la civilització europea", una mena d'Èdip polític: "Fa uns anys, vaig cantar davant de la meva mare 'Cara el Sol' -himne falangista-, ella es va aixecar i es va posar a cantar amb mi... Vaig plorar d'emoció i des d'aquell moment he entès que la meua lluita era bona."

Amb les noves orientacions ideològiques de l'MNR, José Péruga se sent com un peix dins l'aigua. Fins i tot quan se li parla dels Països Catalans diu que vol treballar cada cop més amb el Movimiento Social Republicano (MSR) de Juan Antonio Llopart. Aquest grupuscle nacionalista espanyol, amb ideologia similar a les formacions de la nova ultra-

dreta europea, basada sobretot en discursos estatalistes i antiimmigració que volen trobar ressò entre sectors populars de la societat. Tenen militants a Barcelona, València, Alacant i Sabadell, i estan integrats dins l'MSR espanyol. Péruga va assistir a una reunió amb de l'MSR a Barcelona, el passat 23 d'octubre. Aquests contactes són la base per a una dels objectius de Péruga, que consisteix a integrar l'MSR en la nova organització identitària europea que l'MNR vol federar, per estar a punt per defensar Europa contra una possible invasió que algun dia prepara l'Islam...

Un perill per a

Catalunya del Nord. Si bé a les últimes eleccions municipals de Perpinyà la llista liderada per José Péruga no va arribar al 4%, sembla que l'MNR ha sortit reforçat d'aquests darrers comicis, sobretot amb vista al seu contrincant directe, l'FN. Efectivament, en l'àmbit estatal, l'MNR conserva dues ciutats de Provença (Vitrolles i Marignanes) i supera el 10% a 79 ciutats de més de 10.000 habitants.

Aquests resultats posen una qüestió als partits tradicionals francesos, que sempre s'han negat a posar com a punt de reflexió el fet diferencial de les nacions de l'estat. A Catalunya del Nord, des de fa molt temps, els partits tradicionals han anat actuant pel fet català de manera providencial, electoralista i no programàtica.

Deixaran instal·lar-se un dubte sobre l'apropriació de la temàtica identitària de l'MNR, o reaccionaran per defensar una identitat catalana oberta i integradora?

Eric Forcada